

Atışma Meydanı

◆ Mehmet Gözükkara

Gözükkara:

Atışma dediğin alevdir közdür
Muhabbet kurulu bir yaya benzer
Sözü mecrasının içinde yüzdür
Bu meydan dalgalı deryaya benzer

Kutlu:

Sözler ki ateşten közden örülür
Bir güneşe benzer bir aya benzer.
Muhabbet dediğin özden örülür
Çağlar, çağlaması deryaya benzer.

Gözükkara:

Gönül ipliğinin solmaz boyası
Usta âşık sohbet eder doyası
Külünkle kırılmaz sözün kayası
Gâh da kâbus dolu rüyaya benzer

Kutlu:

Sözün bohçasını açıp serersek
Sözde sözden öte mana derersek
Gönül bahçesine gülle girersek
Doyulmaz bir düşe, hülyaya benzer.

Gözükkara:

Hâl ehli olanlar sözün yetirir
Kuşlar yavrusunu yazın yetirir
Seven sevdiğine nazın yetirir
Gâh Züleyha gâh da Leyla'ya benzer

Kutlu:

Bu meydan da köle de bir han da bir
Bir damlacık gözyaşıyla kan da bir
Yürek de bir, nazar da bir, can da bir
Söz ki cennetteki Tuba'ya benzer.

Gözükkara:

Gâhî sultan gelir gâhî han gelir
Gâhî gözlerden yaş, gâhî kan gelir
Gâhî melek gelir gâh şeytan gelir
Gâhî dünya gâhî ukbaya benzer

◆ İsmail Kutlu Özalp

Kutlu:

Yanma yürekledir köz köze değil
Bilişip görüşmek yüz yüze değil
Ehl-i muhabbette söz söze değil
Elest bezmindeki bela'ya benzer.

Gözükkara:

İster kolay ister zahmetli söyle
Her ne söyler isen hikmetli söyle
Hürmet göreceksen hürmetli söyle
Âşıklar bülbül-ü şeydaya benze

Kutlu:

Aşkın ilk halidir zar ile dolmak
Gülşende gül değil har ile dolmak
Ne varsa yok sayıp yâr ile dolmak
Âşıkta vuslata, sılaya benzer.

Gözükkara:

Hazana uğrayan gazele döner
Her âşık sevdiği güzele döner
Baharlar, kışlara güz ile döner
Hoşça kal bir nevi vedaya benzer

Kutlu:

Aşğın bir olur baharı yazı
Teller konuşturur ritmile sazı
Kaysa Leylasının cevri ve nazı
Sanma bir matemli salaya benzer.

Gözükkara:

Ne kitabı vardır ne de mektebi
İnsan fitratında taşır edebi
Gözükkara yerde koymaz talebi
Seyircisiz meydan tenhaya benzer

Kutlu:

Kutlu söz açınca laleden, gülden
Görünür yâr yüzü perdeden, tül den
Muhabbet var ise can u gönülden
Her bir yer cennet-i a'laya benzer.